

Proč tedy ještě, nestačí-li odkázat na pozoruhodnost textů samých, považují pro sebe za nutné zabývat se deníkovou literaturou, která vznikala v době, kdy publikační možnosti byly určovány spíše politickou loajalitou a třídním původem autorů než jejich talentem a kdy se psané slovo často stávalo důvodem persekuce? Čím tyto texty, vydané mnoho let po svém vzniku, mohou oslovit současného čtenáře? Co z jejich tehdejší naléhavosti přetrvává dodnes? Vždyť společenskopolitické změny po listopadu 1989 vrátily literaturu její samoučelnosti a kontinuitě, takže největším problémem dnešních nakladatelů jsou prodělky z dobrého vkusu, nekončící hledání způsobů, jak vydat hodnotnou knihu navzdory požadavkům trhu.